

Lena Tisjö, Anna Bertland och Karin Albrecht planerar en fackeldemonstration i Växjö.

”Småland i uppror”

Smälänningar har en tradition av bångstyrighet. När makten utövas allt för arrogant sätter man sig på tvären. Det kan ha varit den välkände Nils Dacke lika gärna som en okänd frikyrkopredikant kallad Häst-August, som med sitt dragspel en gång utmanade en förstel-nad och reaktionär statskyrka i Småland och Blekinge.

TEXT: HARALD HOLST

Nu är det uppror här i Småland!” Telefonen ringer och jag får veta att det flyktingengagemang som några kvinnliga lärare i januari drog igång i Växjö spridit sig än mer. Det var min syster som högläste ur Smålandsposten om att ”Svenska kyrkan engagerar sig för afghaner” och fortsatte med att berätta att i Älmhult gör politiker från skilda läger gemensam sak och ger sig in i diskussionen kring de avvisnings-hotade afghanerna. Kommunens två ledande politiker Elizabeth Peltola (c) och Monica Haider (s) menar att asylsökande som har jobb eller har god chans till jobb ska få stanna.

Jag ringer upp Lena Tisjö, en av lärarna, och ber henne berätta om hur ”upproret” började.

– Vi är fyra kommunanställda i Växjö som i våra jobb har mött de unga flyktingar som nu är på väg att tvångsavvisas. Efter att en av våra studerande gripits av polisen och förts till häkte i Helsingborg och en annan polishämtats i sin skola i Älmhult

försvann de andra afghanerna från skolan. Vi kände att vi var tvungna att reagera och tala för en grupp unga flyktingar som saknar släktingar här i Sverige.

Lena berättar att gruppen startade en namninsamling till stöd för flyktingarna och uppvalde kommunpolitikerna. Gruppen har skrivit brev till riksdagsledamöter från alla partier, till Migrationsverkets chef Dan Eliasson och migrationsminister Tobias Billström. Såväl ärkebiskopen som biskopen i Växjö stift har fått brev och nya manifestationer, som ett fackeltåg, planeras med kyrkan engagerad. Ett appellmöte har redan anordnats på Storgatan. I regn och blåst lyssnade en tapper skara på talare från olika organisationer och politiska ungdomsförbund. Peter Hjukström, många år aktiv i SAK i Växjö, hade rest till sin gamla ”hemstad” för att delta.

Bra kontakt med media har varit av stor betydelse.

– Lokalradio, tv och tidningar i Växjötrakten har följt våra ansträngningar att bilda opinion och vi har fått kontakt med många andra människor i Sverige som precis som vi upprörts över den orimliga behandlingen av denna flyktinggrupp på ca 600 människor, berättar Lena och avslutar med orden:

– Vi försöker också hålla kontakt med flyktingkillarna som nu känner sig ensamma, mycket rädda och förtvivlade. Och mitt i alltihop jobbar vi med våra vanliga jobb. ■

